

Ledenvergadering

Een algemene ledenvergadering heeft altijd een officieel tintje. Dit was m'n eerste bij de NDV en meteen werd ik gevraagd om een kort verslag te schrijven, wat ik hierbij doe.

De vergadering begon natuurlijk met een officieel welkom en het noemen van de afmeldingen door de voorzitter, gevolgd door het letterlijk stilstaan bij de overleden leden van het afgelopen jaar, het doornemen van het beleidsplan (zonder tegenstemmen aangenomen), het bespreken van het jaarverslag, het noemen van cijfers, applaus vanuit de zaal voor de voortgang van Dendroflora 51 en een bedankje voor het jarenlange eindredactie-werk van Anneke van Rhijn voor Arbor Vitae (Piet de Jong toonde daarbij de geschiedenis van Arbor Vitae van eenvoudig zwartwitboekje tot ons huidige professionele en prachtig vormgegeven lijfblad). Ook werd stilgestaan bij het voorstellen van de nieuwe eindredactrice Jolanda Hamers, bij het afscheid van Wiecher als bestuurslid en het brengen van verjonging in het bestuur met de introductie van Evelien Romme.

Interactie vanuit de zaal is altijd leuk en vaak verrassend goed. Zo ontstond o.a. het voorstel om met z'n allen een bezoek te brengen aan Trompenburg én vooral de bibliotheek (afgelopen jaar had de bieb slechts 3 bezoekers en bijna niemand uit de zaal is er al eens geweest). De secretaris had een ludieke presentatie gemaakt van het archiveren van het gehele archief van de NDV tot het jaar 2000. Het resultaat past nu op één steekkarretje en wordt beschikbaar voor de leden om in te zien.

Wat de meeste indruk maakte deze ledenvergadering waren de uitreikingen van drie penningen en de bijna terloopse opmerking dat we iemand in de zaal hadden die vandaag voor de 50ste keer aanwezig was voor de algemene ledenvergadering: Ans Heijting. Voor mij getuigt dit van gedrevenheid voor de dendrologie en het doorgeven en absorberen van kennis. Dat bijzondere inspanningen op dit gebied beloond worden werd duidelijk bij de toespraken voor de bronzen Doorenbospenningen. Harry sprak Gert Fortgens toe en noemde Gert o.a. een dendroloog met internationale betekenis, met zorg voor behoud en uitbreiding van collecties en een man die erin is geslaagd van Trompenburg een succes te maken zonder dat het een attractiepark is geworden. Ook mooie woorden voor Koos Slob die helaas afwezig was. Jaap Smit sprak hem virtueel toe en roemde de Koos Slobprijs, zijn wetenschappelijke inbreng en zijn NDV-verdiensten (scholingscommissie, secretaris, Arbor Vitae). Als laatste werd mijn vroegere plantenkennisleraar Hans Jansen geëerd. Hij kreeg uit handen van Cees van der Linden de zilveren Doorenbospenning die hij 5 jaar onder zijn hoede mag houden. Hans hield daarop een kort verhaal over hoe de penning ontstaan is (Doorenbos was de eerste die 'm kreeg) en welke illustere voorgangers Hans heeft gehad. Voor hem daarom een hele eer en grote verantwoordelijkheid. Met de rondvraag en afsluiting door de voorzitter werd de vergadering besloten.

Na de voortreffelijke lunch startte het middagprogramma met een mooie NDVfotoimpressie van Martijn Essers van afgelopen jaar. Jan Loots nam het stokje over en werd aangekondigd als activist voor inheems sortiment. Jan nam ons mee naar het land rond zijn woonplaats en toonde voorbeelden van zwarte populier, haagbeuk, fladderiep en linden met imposante uitstraling en omvang. Behoud van biodiversiteit in het bomensortiment door aanplant van een grotere variatie aan inheemse boomsoorten was zijn pleidooi.

Floor van den Bergh vertelde over de klimaatbestendige stad met het project waaraan ze werkt: 'de Straad'. Dat het klimaat verandert, dat er sociaal ook een verandering is (we komen in een doe-economie) en dat daar ruimtelijk antwoorden op gevonden moeten worden is logisch gevolg. Floor pleitte ervoor de stad te zien als een spons (zodat wanneer nodig water kan verdampen en verkoelen of in de ondergrond kan worden opgenomen), dat groen als meerwaarde noodzakelijk is, en dat de stad sociaal en flexibel moet zijn met efficiënte

stromen (als voorbeeld werd Rotterzwam genoemd). De juiste bomen daarbij toepassen is dan noodzakelijk. (genoemde voorbeelden Platanus x hispanicum 'Huissen', Cryptomeria japonica 'Rasen' en Tetradium danielii.)

Jaap Smit was de laatste spreker en verving Marco Hoffman die zou spreken over biodiversiteit. Jaap bracht zijn verhaal vanuit het perspectief van de imker en hield een pleidooi om meer houtige gewassen aan te planten voor imkers en om dan in de stedelijke omgeving (waar het heter en droger is dan buiten de stad) juist géén inheemse boomsoorten toe te passen, maar meer landklimaatsoorten en Amerikaanse en Aziatische soorten. Zijn definitie van een bijenboom is dat het én een goede drachtboom moet zijn (leverantie nectar, stuifmeel en/of propolis) én moet bloeien in de periode voor half april of na half juli, met als uitleg dat er in die drie tussenliggende maanden namelijk overal al meer dan voldoende te halen is voor bijen en de andere maanden niet. Een soortlijst kwam aan bod, maar kan natuurlijk nooit volledig zijn.

Met een bedankje werd het middagprogramma afgesloten. Ik hoop dat we de lezing van Marco Hoffman over kansen voor meer biodiversiteit in tuin en plantsoen nog te goed hebben en dat de betekenis van houtige gewassen voor flora en fauna meer aandacht krijgt de komende jaren.

Het was me een genoegen dit verslag op te stellen,

vriendelijke groet

Annemieke Langendoen